

har kunnet komme i nærkontakt med, der har faglig indsigt, og som vi normalt respekterer som dem, der har den største faglige indsigt, har direkte advaret imod det her.

Derfor synes jeg, det er dybt problematisk, at vi nu står med et lovforslag til vedtagelse, aftalt mellem regeringen, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, hvor påstanden er, at lovforslaget er genialt, men hvor der bare ikke foreligger analyser, dokumentation eller sandsynliggørelse af, at det er klogt, og at den ekspertise, vi normalt støtter os til, advarer imod det.

Kl. 17.45

Derfor står påstand mod påstand. Oppositionen siger ud fra alt, hvad vi med vores amatørviden kan vurdere i det her lovforslag, at det er dybt problematisk. De, der ikke har amatørviden, men normalt er fagkundska-ben, vi støtter os til, siger, at der er en række ting i det her finansieringsforslag, eksempelvis måden, man har skruet medfinansiering for kommunerne sammen på til de nye regioner, som man mener er dybt problematisk. De tre uvildige eksperter, der sad i Strukturkommissionen, advarede kraftigt imod, at man adskiller ansvaret for økonomien fra ansvaret for de opgaver, de folkevalgte skal løse i regionerne.

Man gør alt det modsatte i lovgivningen her af, hvad de, der ikke har noget i klemme, ikke skal varetage nogen særinteresser eller får løn for at varetage ministerens og ministeriets og flertallets opfattelse, siger, nemlig at det ikke er en model, de kan anbefale.

Derfor er det kun en påstand fra regeringen, at det er klogt, og en påstand, som desværre her, hvor vi står ved tredjebehandlingen, ikke vægter tungere end oppositionens påstand, tværtimod vil jeg næsten sige, for de påstande, vi har fra oppositionens side, har vi belæg for hos en række af de sagkyndige, vi normalt støtter os til her i huset, når vi skal lave lovgivning.

Det siger jeg på trods af at der jo også i det her lovforslag findes elementer, som vi siger vi godt ville have været med til at drøfte og udvikle, og de sagkyndige, vi også lytter til, har i øvrigt sagt, at der er elementer i det her, som de godt kan se noget fornuft i, eksempelvis at kommunerne får et større medansvar for, et større engagement i det forebyggende og dermed også noget mere ansvar for og engagement i det økonomiske, hvis det skrues rigtigt sammen.

Men der har desværre ikke været lyst til at lytte, og derfor har regeringen fuldstændig benhårdt holdt fast i den model, den spillede ud

med, hvor resultatet er, at hver gang en borger går til sin praktiserende læge, bliver indlagt på sygehuset, skal til speciallæge osv., skal der sendes en regning fra regionen til kommunen på det beløb, som kommunen skal betale, altså i størrelsesordenen 60-70 millioner posteringer om året for det, kommunerne skal betale.

Der er selvfølgelig nogle, der siger, at det jo ikke er sådan, at de sender en regning hver gang, så der kommer 60-70 millioner breve. Nej, det er jeg helt enig i. Men hvis det er sådan, at det skal have nogen mening, at det også skal kunne have en slags indvirkning på adfærden i kommunerne, så bør kommunerne vel vide, hvad de betaler for.

Derfor er det da et interessant spørgsmål, som jeg egentlig ikke, når vi har haft de her diskussioner, nogen sinde rigtig har fået noget svar på: Vil kommunerne kun få en regning en gang om måneden, hvor der står et beløb, eller hvor der står så meget for sygehusene, så meget for praktiserende læger, så meget for speciallæger, uden at man kan se, hvad det egentlig er, de betaler for? Hvis det er tilfældet, hvordan skal man så kunne påvirke adfærden og se, hvad man overhovedet kan gøre for at påvirke den regning, som man modtager en gang om måneden fra regionen?

Derfor har vi advaret, og vil vi advare imod den konstruktion, man laver her. Dertil kommer, at den konstruktion, man har bygget op, som sit angiveligt vigtigste formål har at sikre ens muligheder på sundhedsområdet ude i de fem nye regioner, men når vi under udvalgsbehandlingen har spurgt ind til ministerens bemyndigelse, til fordelingen af gæld, kassebeholdning, aktiver og passiver, investeringsbehovet i de nye regioner, har vi fået at vide, at det kan der slet ikke siges noget om på nuværende tidspunkt, det bliver klargjort engang senere, når det her er vedtaget.

Kl. 17.50

En ting ved vi dog, nemlig at grundlaget vil være ganske forskelligt, så hvis man har været heldig og har skabt en model, hvor økonomien fordeles nogenlunde ligeligt, så vil der i hvert fald komme massive forskelle på, hvad man overhovedet har mulighed for at kunne foretage sig ude i de enkelte regioner, fordi udgangspunktet, behovet, gælden, aktiverne, investeringsbehovet er forskellige. Derfor har jeg meget svært ved at se, at det, som man selv siger er formålet med den her reform, kan nås.